

จันจิรา จารุศุภวัฒน์. บริษัทรับ แพลงฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร. 13 มกราคม 2552, หน้า 2.

**‘สถาปนิก’ ไม่ใช่แค่
รับสร้างตึก
ไม่ใช่แค่เพียง
สถาปนิก หากเป็น
คนสร้างฝัน
ให้กลายเป็น
รูปธรรม ที่สอดคล้อง
กับไลฟ์สไตล์เจ้าบ้าน
และคงจะดี
ถ้ามีสถาปนิก
ที่ช่วยให้ความคิด
กลายเป็นจริง ภายใต้งบ
ประมาณจำกัด
แถมยังมีสไตล์
ไม่ซ้ำใคร**

“การเรียนด้านสถาปัตยกรรม จะพูดถึงวิธีคิดค่อนข้างเยอะ ผมจึงอยากลองเรื่องวิธีคิด กับคนภายนอกที่ไม่ใช่อาจารย์ ออกลองอะไรที่ มันกว้างขึ้น ซึ่งอาจจะเกิดมาจากความสงสัย หรือ กำลังค้นหาอะไรบางอย่างเหมือนว่า “วันนี้ไป” ประโยคคำพูดนี้แบ่งไว้ด้วยแนวคิดและความพยายามค้นหาสิ่งแปลกและแตกต่างของ **ขวัญชัย สุธรรมชา** สถาปนิกหนุ่มไฟแรง เจ้าของบริษัท แผลงฤทธิ์ จำกัด ที่กำลังมีผลงานโดดเด่นในแวดวงสถาปนิกอยู่ในเวลานี้

ก่อนจะก้าวสู่แวดวงสถาปนิกเต็มตัว เจ้าตัวเกริ่นว่าใช้เวลาอยู่พักใหญ่ เริ่มจากหลังเรียนจบ หันตัวเองไปทำงานด้านกราฟิกในบริษัทเอกชน เพราะเมื่อคิดกับวงการสถาปนิกหลังจาก ได้ยินเสียงร่ำลือในแง่ลบ แต่จุดหักเหที่ทำให้เขาตัดสินใจทิ้งเงินเดือนประจำมาทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่ใช่งานด้านสถาปัตย์ แต่กลับเป็นร้านกาแฟ “มองเพลิน” ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีโอกาสได้อ่านหนังสือ “พ่อรวยสอนลูก”

ในช่วงที่ธุรกิจจากแฟมูม เขาสามารถขยายสาขาได้ถึง 3 สาขา แต่ด้วยใจที่ยังรักในงานด้าน การออกแบบและงานสถาปนิก เมื่อพื้นที่เขียน ด้านสถาปัตย์ชักชวนมาทำงานด้วยกัน ขวัญชัย จึงพบช่องทางที่จะได้กลับมาทำงานที่ตัวเองรักอีกครั้ง

เดือนกันยายน 2547 ‘บริษัท แผลงฤทธิ์ จำกัด’ จึงถือกำเนิดขึ้นด้วยความมุ่งมั่นของงานหนุ่มไฟแรงที่ตั้งใจจะสร้างสรรคร์บริษัทให้ดีที่สุด

แปลก แตกต่าง แฉ่งตัว

ปัจจุบัน ‘ขวัญชัย’ ถือเป็นผู้สถาปนิกสไตล์โมเดิร์นระดับแถวหน้าที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งด้วยวิธีคิดและการสร้างสรรคร์งาน เริ่มตั้งแต่การส่งงานเข้าประกวดสมัยเรียน โดยมีรางวัลการันตีคุณภาพอยู่หลายชิ้น อาทิ รางวัลรองชนะเลิศ โครงการกาสร 2000 ของสถานทูตฝรั่งเศสในปี 2542 รางวัลรองชนะเลิศผลิตภัณฑ์ปีชัมไทย ปี 2543 ตลอดจนผลงานในวิชาชีพหลังเรียนจบ เช่น รางวัลชนะเลิศประกวดแบบอาคารปฏิบัติการ ด้านห้องเรียนและการโรงแรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการก่อสร้าง ตามมาด้วยผลงานประกวดแบบที่ทำการสภาสถาปนิกสยามที่ชาติ ตัด 1 ใน 5 ทีมเข้ารอบ ส่วนบ้านพักอาศัยได้รับรางวัลจากรวมกิจการสถาปนิกสวนสุนันทา ถึง 3 ปีด้วยกัน เมื่อปี 2548 ปี 2549 และปี 2551 นอกจากนี้อาคารพาณิชย์ และอาคารสถาบันของขวัญชัยยังได้รับรางวัลสถาปัตยกรรมที่สมควรได้รับการเผยแพร่อีกด้วย

ล่าสุดเขายังได้มีส่วนร่วมในการออกแบบโรงแรม Mo Hotel ที่ตั้งอยู่ในจ.เชียงใหม่ ผลงานชิ้นนี้เป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง อินเฮง ฮวงจู้ย ศิลปิน และสถาปนิก โดยเจ้าของโปรเจค

ภาพ : ขวัญดาว จิตรมหา

นำทุกฝ่ายที่ต่างเข้ามาทำงานร่วมกัน ภายใต้แนวความคิด 12 ราศีนักชโรยโรย เป็นโรงแรมที่ก่อสร้างภายใต้แนวคิด 12 ราศี โดยนำแนวความคิดด้านศาสตร์ฮวงจุ้ย มาผสมความงามด้านศิลปะกับการพัฒนาที่เป็นจริงด้วยสถาปนิก ห้องพักจึงมีเพียง 12 ห้องเท่านั้น ไม่ใช่โรงแรมสไตล์บูติก แต่เป็นโรงแรมที่มีห้องพักแนวศาสตร์บวกศิลปะ ที่มีทั้ง เรื่องโครงสร้าง งานประติมากรรม และความเชื่อหลอมรวมกันอยู่ ถือเป็นโปรเจคแรกของเขาในการออกแบบที่พักอาศัยแบบรวม

ส่วนหลักการในการออกแบบงานให้กับลูกค้านั้น สถาปนิกหนุ่มบอกว่า ลูกค้าทุกคนที่เข้ามาทุกคนมีความเป็นตัวของตัวเองอยู่แล้ว สิ่งให้ลูกค้าคือความต้องการของตัวเองให้ครบ ส่วนที่เหลือจะสอดแทรกในเชิงรูปแบบประโยชน์ใช้สอย ดูผลงานดีไซน์ และความเป็นไปได้ เพื่อสร้างฝันของลูกค้าให้เป็นจริง

“เราแข่งกันที่กับลูกค้า จะบอกลูกค้าว่า ดูแล้วในส่วนของลูกค้าที่ให้อีก อย่ายให้หลุด ผมจะดูแลส่วนที่รับผิดชอบให้ดี ต่างคนต่างทำหน้าที่ช่วยกัน อย่ายินทุกอย่างมาให้หมด ฉะนั้นงานที่ออกมาจึงเป็นงานของลูกค้าด้วยและขอผมด้วย เหมือนเราช่วยกันทำงานมากกว่า”

ลูกค้าส่วนใหญ่ของบริษัทเป็นคนเชียงใหม่ และคนที่ย้ายมาอยู่เชียงใหม่ รวมทั้งชาวต่างชาติ ลูกค้าที่เข้ามาส่วนใหญ่อยากได้งานที่แปลกๆ ทันสมัย ภายใต้งบประมาณที่จำกัด ต่างจากเดิมที่ลูกค้ามักจะอยากได้บ้านสไตล์ล้านนา ซึ่งเจ้าตัวพบว่าการออกแบบบ้านแนวนี้ไม่ค่อยเหมาะกับตัวเอง แม้จะได้ลองออกแบบบ้านสไตล์จีน กระทั่งได้รับการจัดอันดับจากนิตยสารบ้านและสวนให้เป็นบ้านน่าอยู่ 1 ใน 10 หลัง เมื่อปี 2548 ก็ตาม

“เพราะได้ทำจึงรู้ว่ามันไม่เหมาะกับเรา ทุกวันนี้ยังมีคำถามว่า อะไรคือล้านนาในที่ที่เหมาะสมกับปัจจุบัน เพราะมันยังไม่รูปแบบ หรือมีอะไรไปงอกขัดเจน แต่ผมเข้าใจลักษณะงานพื้นถิ่นได้ดีพอสมควร จากการศึกษและเรียนรู้มาในพื้นที่ พอรู้มาว่า ความเป็นล้านนา และสถาปัตยกรรมล้านนาจริงๆ ประเด็นอยู่ตรงไหน แต่พอไม่แน่ใจผมจึงไม่อยากทำ มันอยู่กึ่งกลางระหว่างความคิดที่ไม่ชัดเจน มีคำถามว่า อะไรคือล้านนาแท้ ผมจึงไม่เสี่ยงทำ”

ในฐานะที่เป็นชาวเชียงใหม่ขวัญชัยยังได้แสดงทัศนะถึงมุมมองและภูมิทัศน์ที่เหมาะสมกับเมืองเชียงใหม่ว่า “ทุกคนต้องดูตัวเองว่า ต้องการอะไร ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้หมด เพียงแค่รับรู้ว่าอะไรเหมาะสมหรือไม่

เหมาะสมสำหรับเมือง อะไรที่เก่าและดีอยู่แล้วก็ควรเก็บไว้ อะไรที่ใหม่ก็ควรทำให้ดีไม่ไปกระทบกับสิ่งเก่า แต่ถ้าอยากร่วมกันทำใหม่ จะกลายเป็นลูกครึ่ง คุณผมใครไม่ใช่ชัดเจน ซึ่งถ้าทุกคนคิดแบบนี้คงจะช่วยให้ในระดับหนึ่ง”

เกิดและเติบโต

ที่ผ่านมาขวัญชัยยอมรับว่า สนุกกับงานออกแบบบ้านพักอาศัยมาก เพราะรูปแบบงานเล็กๆ เป็นกันเอง ถึงงานใหญ่เจ้าของจะระบุแบบกันลำบาก ส่วนใหญ่ก็เป็นลูกค้าในละแวกใกล้เคียงที่เดินเข้ามาหลังจากเห็นออฟฟิศแล้วถูกใจ เขายอมรับว่าสิ่งที่ทำให้ลูกค้าสนใจ คือการออกแบบออฟฟิศที่โดดเด่นสะดุดตา ถือช่วยทำการตลาดให้บริษัทไปในตัว รวมทั้งผลงานที่ส่งเข้าประกวดในหลายเวทีที่ผ่านมาซึ่งช่วยสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

เมื่อถามถึงการบริหารงานภายในบริษัทเขาบอกว่า พนักงานทั้งหมดอยู่ไม่เกิน 30 ปี เป็นเด็กจบใหม่ไฟแรง เวลาทำงานเขาจึงพยายามนึกถึงว่าตอนเรียนจบใหม่ตัวเองเป็นยังไง ถ้าไม่ชอบทำงานในบริษัทแบบใหม่ก็จะไม่ทำสิ่งนั้น รวมทั้งพยายามเติมเต็มในสิ่งที่พวกเขาขาดไป พร้อมกับปลูกฝังพนักงานทุกคนในบริษัทภายใต้แนวคิดว่า

“ใครที่เป็นสถาปนิกได้ แต่เป็นสถาปนิกที่ตื่นน้าก”

ตอนนี้เขายังเปิดบริษัทรับเหมาก่อสร้างใหม่เพิ่มชื่อ บริษัท ไร่เทียมทาน จำกัด สำหรับเป็นโรงเรียนกวดวิชาของบริษัทในด้านการก่อสร้าง ช่วยให้พนักงานทุกคนได้เรียนรู้กระบวนการในงานโครงสร้างสถาปัตย์ เพราะข้อดีของนักศึกษาจบใหม่ คือ เทคนิค ดีเทล พังชั้นโครงสร้าง

ผู้บริหารหนุ่มวัย 30 ปียังยอมรับว่า เขายอมรับ ตอนเปิดบริษัทเมื่อ 3 ปีที่แล้ว กำลังอยู่ในวัยคิดของและกลัวเสียง “ผมมองว่า น้องๆ ทุกคนมีไฟอยู่แล้ว ลองพยายามดึงไฟออกมาให้ได้ เพราะอีกท่อนเมื่อโตขึ้น มุมมองประสบการณ์มากขึ้น ก็อาจไม่กล้าเสี่ยง แต่ผมพยายามเสี่ยงและแก้ปัญหาไป ถึงแม้ว่าจะเสี่ยง แต่ผลลัพธ์ที่ออกมาทำให้เราได้ทำอะไรใหม่ๆ และพยายามแก้ปัญหาเรียนรู้ไปพร้อมกัน ซึ่งสิ่งนี้อาจเรียกได้ว่า เป็นการออกแบบเชิงทดลอง”

ไม่มีใครรู้ว่าอะไรถูก หรือผิด แต่ประสบการณ์ที่สั่งสมมาในสมการชีวิตผ่าน ‘การทดลอง’ รูปแบบต่างๆ จะช่วยเป็นตัวตั้งปฎิภาิษาให้ทุกคนค้นหาทางเดินของตัวเอง

ขวัญชัย สุธรรมชา เป็นหนุ่มเชียงใหม่แท้ๆ จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนปรีดิตรัยวิทยาลัย และระดับ ปวช. - ปวส. คณะช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ เมื่อปี 2540 (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา) ก่อนสอบเรียนต่ออีก 2 ปี ที่คณะครุศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง จนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อปี 2542